

The Relationship between the Roles of School Administrators in the 21st Century and Teacher Functional Competency in Sattahip Group 2 Schools under Chonburi Primary Educational Service Area Office 3

Manthana Chansirimetha¹ and Benjawan Srimarut²

¹Master of Education, College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University, Thailand

²College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University, Thailand

E-mail: guide252515@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-7924-5854>

E-mail: kben404@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-1019-2013>

Received 01/02/2025

Revised 13/02/2025

Accepted 17/03/2025

Abstract

Background and Aims: Administrators play an important role in developing educational institutions and promoting teachers' teaching methods in line with 21st-century competencies. This independent study, therefore, aimed to study 1) The role of school administrators in the 21st century, 2) The core competencies of teachers, and 3) The relationship between the roles of school administrators in the 21st century and the core competencies of teachers in Sattahip Group 2 schools under the Chonburi Primary Educational Service Area Office 3.

Methodology: This study employs a quantitative research methodology. The sample consists of 123 teachers from the Sattahip 2 Schools Group. A five-point Likert scale questionnaire was used as the research instrument, with a reliability coefficient of 0.975. The statistical methods used for data analysis include mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient.

Results: 1) The role of administrators in the 21st century is at the highest level overall. When considering each aspect, it is at the highest level in all aspects. 2) Teacher competence is at the highest level overall. When considering each aspect, it is at the highest level in all aspects. And 3) The relationship between the role of administrators in the 21st century and teacher competence in Sattahip Group 2 Schools under the Office of Chonburi Primary Educational Service Area 3. It was found that there is a moderate relationship with statistical significance at the .01 level.

Conclusion: The relationship between the role of administrators in the 21st century and teacher career competencies has a moderately positive relationship with statistical significance at the .01 level in all aspects. The aspect of personnel promotion and development has the highest relationship with teacher competencies, especially in curriculum administration and learning management. Meanwhile, the aspect of technology utilization has the lowest relationship with teacher competencies, especially in building relationships with the community, which reflects that the role of administrators is important for developing teacher competencies, especially in personnel development and curriculum administration.

Keywords: Relationship; Role of School Administrators; 21st Century; Teacher Career Competencies

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสายงานครู โรงเรียนกลุ่มสตีบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

มัทนา ชาญศิริเมธา¹ และเบญจวรรณ ศรีมารุต²

¹ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศึกษา วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

²วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสถานศึกษาและส่งเสริมแนวทางการสอนของครูให้สอดคล้องกับสมรรถนะในศตวรรษที่ 21 การค้นคว้าอิสระครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) บทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 2) เพื่อศึกษาสมรรถนะประจำสายงานครู และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสายงานครู โรงเรียนกลุ่มสตีบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

ระเบียบวิธีการวิจัย: การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนกลุ่มสตีบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 123 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.975 สถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย: 1) บทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน 2) สมรรถนะประจำสายงานครู โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสายงานครู โรงเรียนกลุ่ม สตีบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. พบว่ามีความสัมพันธ์กัน ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผล: ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสายงานครูมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน โดยด้านการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะครูสูงที่สุด โดยเฉพาะในด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ในขณะที่ด้านการใช้เทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะครูต่ำที่สุด โดยเฉพาะในด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าบทบาทของผู้บริหารมีความสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะของครู โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาบุคลากรและการบริหารหลักสูตร

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์; บทบาทผู้บริหารสถานศึกษา; ศตวรรษที่ 21; สมรรถนะประจำสายงานของครู

บทนำ

ท่ามกลางกระแส ของโลกศตวรรษที่ 21 เป็นกระแสแห่งความเป็นโลกาภิวัตน์ ซึ่งมีความหลากหลายและซับซ้อน ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นสังคม ที่ต้องอาศัยองค์ความรู้ (Knowledge based society) และเศรษฐกิจองค์ความรู้ (Knowledge based economy) ซึ่งส่งผลทำให้การบริหารจัดการศึกษาไทย ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขของการแข่งขัน และ ความมุ่งมั่นตามความคาดหวังของสังคม

ดังนั้นกระบวนการบริหารจัดการซึ่งต้องปรับเปลี่ยนและ พัฒนาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ซึ่งเป็นความจำเป็น อย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องสนใจใฝ่รู้ และพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อที่จะทำให้การบริหารจัดการของ องค์กรอยู่รอดบังเกิดผลดีและ บรรลุตามวัตถุประสงค์ (ธีระ รุณเจริญ, 2550) ซึ่งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญด้าน การศึกษาในฐานะกลไกหลักในการพัฒนาประเทศมาโดยตลอดและเนื่องจากแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับเดิมได้ สิ้นสุดลง กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ขึ้น เพื่อวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทย ทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มี

ผู้บริหารสถานศึกษา คือ เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ จะต้องรู้เท่า ทันความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเอง คิดหายุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการ ปรับรูปแบบการทำงาน และยัง ต้องให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ของผู้ปฏิบัติงานในองค์กร บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้อง มองเห็นความสำคัญในการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารจัดการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ 21 นี้ โดยให้การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาครูให้มีทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สร้าง เจคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ให้ครูมีความรู้ในวิชาชีพ มีแรงจูงใจในการทำงาน ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาตนเองอย่าง ต่อเนื่อง เสริมสร้างครูให้มีศักยภาพในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ด้านการคิดวิเคราะห์ มุ่งการทำงานเป็นทีมภายใต้ บรรยากาศของวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (เจริญ ภูวจิตร, 2560) ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยการพัฒนาและ ประยุกต์ใช้สมรรถนะหลัก (Core Competency) ในหลายด้าน ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์เป็นการส่งเสริมให้ผู้บริหาร มีความมุ่งมั่นในการบรรลุผลลัพธ์ที่เป็นเลิศ ซึ่งไม่เพียงแต่นั่นที่ผลลัพธ์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงกระบวนการทำงานที่มี คุณภาพและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องด้วย สำหรับด้านการวิเคราะห์และการสังเคราะห์ ผู้บริหารจำเป็นต้องมี ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลและสถานการณ์อย่างละเอียด รวมทั้งการสังเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้นเพื่อสร้าง แนวทางและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นการพัฒนาตนเองเป็นอีกหนึ่งสมรรถนะที่สำคัญ ซึ่งหมายถึงการที่ผู้บริหาร ต้องมีการเรียนรู้และปรับปรุงทักษะของตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จในยุคที่มี การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ด้านการทำงานเป็นทีมเป็นสมรรถนะที่แสดงถึงความสามารถในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น การสร้างความร่วมมือ และการส่งเสริมศักยภาพของทีม เพื่อให้ทุกคนสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ผู้บริหารที่มีสมรรถนะเหล่านี้จะสามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ และสร้างการเปลี่ยนแปลงที่มี ความหมายได้

ครูถือเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะของครูจึง เป็นหน้าที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้ครูมีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานใน หน้าที่ครูอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2561) ได้ กำหนดสมรรถนะตามสายงานของครู (Functional Competency) ไว้ 6 ด้าน หลักสำหรับผู้บริหารนั้น ครอบคลุม ถึง 1) การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) การพัฒนาผู้เรียน 3) การบริหารจัดการชั้นเรียน 4) การ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5) ภาวะผู้นำ 6) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) การให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนและการประเมินผลการ เรียนรู้ของนักเรียน ช่วยให้ครูได้พัฒนาสมรรถนะด้านการวิเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน การสนับสนุนให้ ครูได้เข้าร่วมโครงการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร ก็เป็นการเพิ่มภาวะผู้นำและความสามารถในการบริหารจัดการชั้น

เรียน การจัดให้มีการประชุมวิชาการและการสัมมนาที่เปิดโอกาสให้ครูได้นำเสนอผลงานและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เชี่ยวชาญ ก็เป็นการส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองในด้านวิชาการและวิชาชีพ การให้ครูได้เข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่เน้นการสร้างสรรค่นวัตกรรมการเรียนการสอน ก็เป็นการส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาสมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์และการดูแลผู้เรียนอย่างมีคุณธรรมและจรรยาบรรณ. การส่งเสริมสมรรถนะครูเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูพัฒนาตนเองและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ดีขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2561)

การพัฒนาสมรรถนะของครูในปัจจุบันพบว่า มีประเด็นปัญหาสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไขและพัฒนาอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสามด้านหลัก ได้แก่ ด้านการบริหารหลักสูตร และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ในการพัฒนาผู้เรียน และด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน ในด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ พบว่าครูยังขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ในส่วนของการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน นั้น ครูยังขาดทักษะในการทำวิจัยและพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง ประการสุดท้าย ในด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน ครูยังขาดทักษะในการสร้างเครือข่าย และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างโรงเรียนและชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2561)

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสายงานครู โรงเรียนกลุ่มสตหีบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 เนื่องจากผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสถานศึกษาและส่งเสริมแนวทางการสอนของครูให้สอดคล้องกับสมรรถนะในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น การศึกษานี้จึงมุ่งเน้นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะตามสายงานครูในโรงเรียนกลุ่มสตหีบ 2 เพื่อใช้ผลการศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาความสัมพันธ์ดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ของครู โรงเรียนกลุ่มสตหีบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะประจำสายงานครู โรงเรียนกลุ่มสตหีบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสายงานครู โรงเรียนกลุ่มสตหีบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

การทบทวนวรรณกรรม

การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นบทบาทที่มีความสำคัญในการกำหนดทิศทาง นโยบาย และนำพาสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องมีความพร้อมในด้านคุณลักษณะที่โดดเด่น

เด่น ทักษะทางปัญญาสูง การเป็นนักบริหารมืออาชีพ จิตเชิงสร้างสรรค์ และเป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และสร้างสถานศึกษาให้เป็นองค์กรนวัตกรรมยุคใหม่

สมชาย เทพแสง (2561) ระบุว่า ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีความสำคัญในการเป็นผู้นำการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย

วิโรจน์ สารรัตน์ (2561) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา เป็นผู้อำนวยการความสะอาดในการจัดการเรียนรู้แนวใหม่ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และต้องมีความรู้ทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีบทบาทสำคัญ คือ ต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีวิสัยทัศน์ คิดสร้างสรรค์นวัตกรรม และสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยถ่ายทอดผ่านทาง กระบวนการจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ตลอดจนการอบรมสั่งสอน ครูจึงมี ความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับผู้เรียน ดังนั้นคุณภาพของครูจึงมีความสำคัญ ครูจึงต้องพัฒนาตนเองให้มี สมรรถนะของการเป็นครูมืออาชีพอยู่เสมอ เพื่อที่จะปรับตัวให้ก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมโลก อันนำไปสู่การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพให้แก่ผู้เรียน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) กล่าวว่า สมรรถนะไว้ว่า เป็น ความสามารถของบุคคลในระดับที่สามารถปฏิบัติงานใดงานหนึ่งได้สำเร็จ โดยใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ/ คุณลักษณะที่ตนมีอยู่ ทั้งนี้สมรรถนะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลในการนำ ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะเฉพาะของตน มาประยุกต์ใช้ในงาน หรือในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้จน ประสบความสำเร็จ สมรรถนะจึงเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ หรือคุณลักษณะที่ทำให้บุคคล ประสบความสำเร็จในการทำงาน การแก้ปัญหา และการดำรงชีวิต

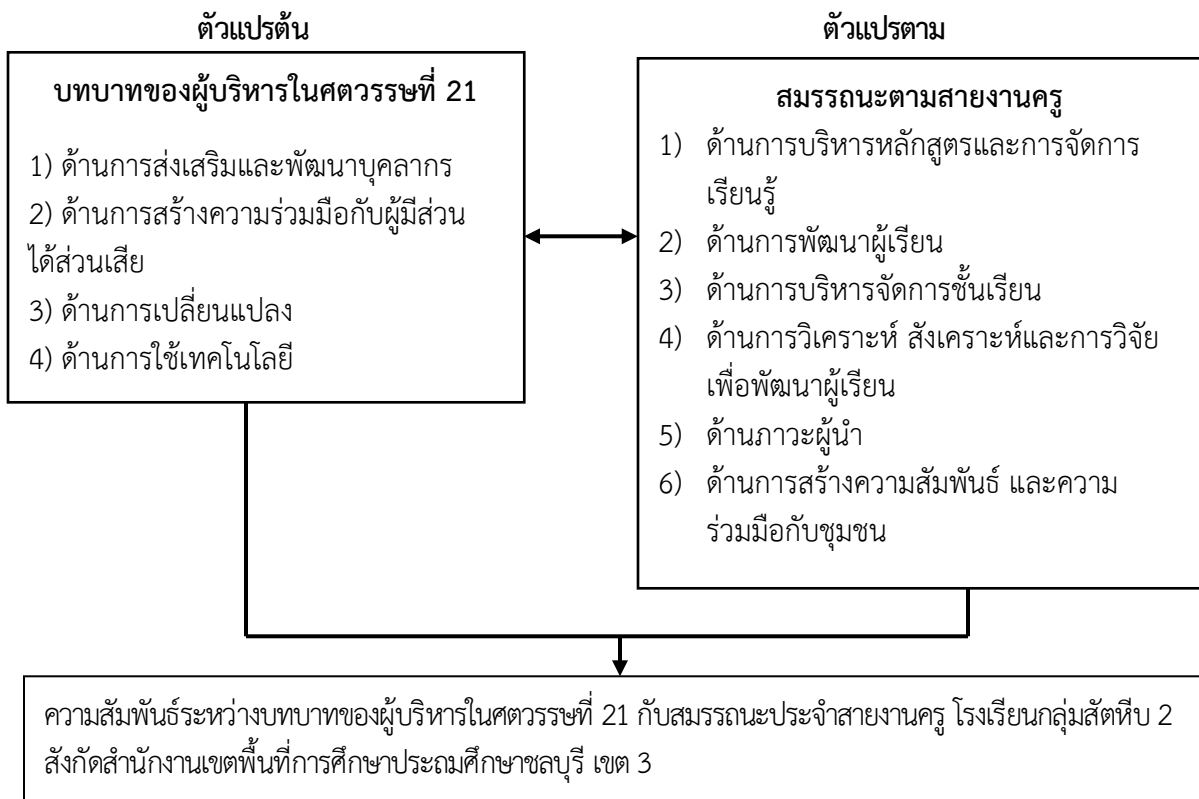
บุญฤดี อุดมผล (2563) กล่าวว่า สมรรถนะทางวิชาชีพครูไว้ว่า สมรรถนะวิชาชีพครูหมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ คุณลักษณะที่ เฉพาะและจำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพครู มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพของบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะ คุณลักษณะที่ เฉพาะและจำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพครู มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า สมรรถนะเป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติงานทางวิชาชีพครู บ่งบอกถึงคุณลักษณะของครู ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ความสามารถ ทักษะ และ คุณลักษณะอื่น ๆ ที่ส่งผลให้ครูปฏิบัติงานและปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่จนบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสายงานครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 ปีการศึกษา 2566 – 2567 ตัวแปรอิสระที่ศึกษา โดยได้สังเคราะห์แนวคิดบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการ โดยผู้วิจัยคัดเลือกตัวแปร

ที่มีความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป ได้ตัวแปรต้นทั้งหมด 4 ด้าน ตัวแปรตามที่ศึกษา สมรรถนะประจำสายงานครู ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ตัวแปรตามทั้งหมด 6 ด้าน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Research) มีขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนสัทธิบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 8 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 180 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนสัทธิบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 8 โรงเรียน โดยมีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเทียบหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 123 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่สร้างขึ้นมาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ สร้างแบบสอบถามที่มีเนื้อหาครอบคลุมทุกประเด็นที่ต้องการ ทดสอบเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับ สมรรถนะประจำสายงานครู ใน กลุ่มโรงเรียนสตึก 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ด้านการสร้างความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการเปลี่ยนแปลง ด้านเทคโนโลยี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับ สมรรถนะประจำสายงานครู กลุ่มโรงเรียนสัทธิบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 แบ่งออกเป็น 6 ด้าน อยู่ในระดับใด ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ในการพัฒนาผู้เรียน ด้านภาวะผู้นำครู ด้านการสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการเรียนรู้ โดยแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert Scales) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ (Rating Scales)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อคำถามจนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จึงนำวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 1 ซึ่งถามเกี่ยวกับ "ข้อมูลที่ผู้ไปผู้ตอบแบบแบบสอบถาม"มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปของตาราง และความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 2 ซึ่งถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ตามความคิดเห็นของครูในกลุ่มโรงเรียนสัทธิบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ระดับบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21

- 4.21 - 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 - 4.20 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2.61 - 3.40 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากปานกลาง
1.81 - 2.60 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาน้อย
1.00 - 1.80 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงานครู ตามความคิดเห็นของครูในกลุ่มโรงเรียนสัทธิบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย

ระดับสมรรถนะประจำสายงานครู

- 4.21 - 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 - 4.20 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.61 - 3.40 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

1.81 - 2.60 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากน้อย

1.00 - 1.80 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5) นำข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงานครู ตามความคิดเห็นของครูในกลุ่มโรงเรียนสหทัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ แล้วนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ หาค่า IOC (Index of item objective congruence) ของแบบสอบถาม หาค่าความเชื่อมั่นของแบบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) อ้างอิงในเล่มของคนไทย (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553) ดังนี้

ค่า r ระดับความสัมพันธ์

.90 ขึ้นไป มีความสัมพันธ์กันสูงมาก

.70-.89 มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

.30-.69 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

.01-.30 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

.00 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก หรือไม่มีเลย

ผลการวิจัย

ระดับบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนกลุ่มสหทัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนกลุ่มสหทัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

สมรรถนะประจำสายงานครู	ระดับ			อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
1. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร	4.34	0.55	มากที่สุด	1
2. ด้านการสร้างร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	4.29	0.56	มากที่สุด	4
3. ด้านการเปลี่ยนแปลง	4.30	0.61	มากที่สุด	3
4. ด้านการใช้เทคโนโลยี	4.32	0.58	มากที่สุด	2

n=123

สมรรถนะประจำสายงานครู	ระดับ			อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
รวม	4.31	0.57	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า บทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนกลุ่มสัทธิบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.31 S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านการเปลี่ยนแปลง และด้านการสร้างความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามลำดับ

ระดับสมรรถนะตามสายงานครูโรงเรียนกลุ่มสัทธิบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จากครูโรงเรียนกลุ่มสัทธิบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวนครู 123 คน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับสมรรถนะประจำสายงานครู โรงเรียนกลุ่มสัทธิบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ในภาพรวม

n=123

สมรรถนะประจำสายงานครู	ระดับ			อันดับ
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
1. ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	4.43	0.48	มากที่สุด	5
2. ด้านการพัฒนาผู้เรียน	4.51	0.53	มากที่สุด	2
3. ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน	4.58	0.46	มากที่สุด	1
4. ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.45	0.55	มากที่สุด	4
5. ด้านภาวะผู้นำ	4.49	0.54	มากที่สุด	3
6. ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.42	0.60	มากที่สุด	6
รวม	4.48	0.52	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับสมรรถนะประจำสายงานครู โรงเรียนกลุ่มสัทธิบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.48 ,S.D.= 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้านภาวะผู้นำ ตามด้วยด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสายงานครู โรงเรียนกลุ่ม สัตหีบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสายงานครูโรงเรียน กลุ่ม สัตหีบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

n=123

บทบาทของผู้บริหารใน ศตวรรษที่ 21 (X)	สมรรถนะตามสายงานครู (Y)						รวม (Y)
	(Y1)	(Y2)	(Y3)	(Y4)	(Y5)	(Y6)	
ด้านการส่งเสริมและ พัฒนาบุคลากร (X1)	.613**	.567**	.597**	.597**	.547**	.522**	.573**
ด้านการสร้างความร่วมมือ กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (X2)	.552**	.579**	.517**	.578**	.584**	.535**	.557**
ด้านการเปลี่ยนแปลง (X3)	.565**	.528**	.544**	.599**	.555**	.497**	.548**
ด้านการใช้เทคโนโลยี(X4)	.596**	.549**	.549**	.563**	.519**	.473**	.541**
รวม (X)	.581**	.555**	.551**	.584**	.551**	.506**	.555**

** มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

จากตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสาย งานครู โรงเรียนกลุ่ม สัตหีบ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า โดยภาพรวม บทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะประจำสายงานครู อยู่ในระดับปาน กลาง ($r = .555$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงสมมุติฐานเมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า

1. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร (X1) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะครูโดยรวมในระดับปาน กลาง ($r = .573$) โดยมีความสัมพันธ์สูงสุดกับด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ($r = .613$) และม ีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน ($r = .522$)

2. ด้านการสร้างความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (X2) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะครูโดยรวมใน ระดับปานกลาง ($r = .557$) โดยมีความสัมพันธ์สูงสุดกับด้านภาวะผู้นำ ($r = .584$) และมีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับด้าน การบริหารจัดการชั้นเรียน ($r = .517$)

3. ด้านการเปลี่ยนแปลง (X3) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะครูโดยรวมในระดับปานกลาง ($r = .548$) โดยมีความสัมพันธ์สูงสุดกับด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัย ($r = .599$) และมีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับด้าน การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ($r = .497$)

4. ด้านการใช้เทคโนโลยี (X4) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะครูโดยรวมในระดับปานกลาง ($r = .541$) โดยมีความสัมพันธ์สูงสุดกับด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ($r = .596$) และมีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับ ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ($r = .473$)

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าอิสระ ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสายงานครูโรงเรียนกลุ่มสหทัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสายงานครู โรงเรียนกลุ่มสหทัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

จากผลการวิจัยระดับบทบาทของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสายงานครูโรงเรียนกลุ่มสหทัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดย ทิ้งนี้อาจแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีความตระหนักและให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุกัญญา แซ่มซ้อย (2562) ได้ศึกษา และพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีทักษะสำคัญสองประการ คือ ความสามารถในการพัฒนาบุคลากรและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าทั้งสองด้านนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2563) ที่ย้ำว่าการพัฒนาบุคลากรเป็นบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ซึ่งผลการวิจัยทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองในทุกด้าน เพื่อให้สามารถนำพาสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

2. ระดับสมรรถนะประจำสายงานครู โรงเรียนกลุ่มสหทัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

จากผลการวิจัยระดับสมรรถนะประจำสายงานครู โรงเรียนกลุ่มสหทัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ ดังนี้ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้านภาวะผู้นำ ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัย ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ และด้านการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสมรรถนะประจำสายงานครูที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอน โดยครูมีความสามารถในการบริหารจัดการชั้นเรียน การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม และการแสดงภาวะผู้นำทางวิชาการ อีกทั้งยังมีความเชี่ยวชาญในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การบริหารหลักสูตร และการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน สอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่เน้นความสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะครูอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ คงเที่ยง (2562) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน พบว่าการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของนงลักษณ์ วิรัชชัย (2563) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน พบว่าภาวะผู้นำของครูเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุวิมล ว่องวานิช (2564) เรื่องการพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน พบว่าครูที่ได้รับการพัฒนาด้านการวิจัยสามารถแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสายงานครู โรงเรียนกลุ่มสหทัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบทบาทของผู้บริหารมีอิทธิพลสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะของครู อาจเป็นเพราะบทบาทผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 เน้นการเป็นผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ (Visionary Leadership) การบริหารจัดการที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-based Management) และการสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของครู (Lifelong Learning Support) ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ครูพัฒนาความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้บริหารยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพ เช่น การสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดการอบรมสัมมนา และการให้คำปรึกษาเชิงพัฒนา (Coaching) ซึ่งสิ่งเหล่านี้ช่วยให้ครูมีความมั่นใจและศักยภาพในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hallinger และ Heck (2010) ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน โดยเฉพาะการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครูและการจัดการทรัพยากรที่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Leithwood และ Sun (2012) ซึ่งให้ เห็นว่าการบริหารในศตวรรษที่ 21 ต้องเน้นการนำเชิงสร้างสรรค์และความยืดหยุ่น (Transformational Leadership) ซึ่งส่งผลให้ครูมีแรงจูงใจและพัฒนาความสามารถในงานของตน งานวิจัยของ Day et al. (2016) ระบุว่าผู้บริหารที่สนับสนุนการเรียนรู้ของครูผ่านการพัฒนาวิชาชีพและการให้โอกาสในการเติบโตทางอาชีพ มีส่วนช่วยให้ครูมีสมรรถนะในงานเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาครูให้มีคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 งานวิจัยนี้ยังให้ เห็นว่าผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดวิเคราะห์ การใช้เทคโนโลยี และการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Robinson et al. (2018) ผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาวิชาชีพครูและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับสมรรถนะประจำสายงานครูโรงเรียนกลุ่มสหทัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. บทบาทผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ครูโรงเรียนกลุ่มสหทัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3

1.1 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารมีการวางแผนและดำเนินการพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบพร้อมทั้งสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และระบบสนับสนุนที่เอื้อต่อการพัฒนาตนเองของบุคลากรในศตวรรษที่ 21 ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการวางแผนพัฒนาครูที่ชัดเจนและต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการสำรวจความต้องการของครูแต่ละคนเพื่อจัดทำแผนพัฒนารายบุคคลที่เหมาะสม พร้อมทั้งสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย และสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาตนเองของครู นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้ครูได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับเพื่อนครูทั้งในและนอกโรงเรียน ที่สำคัญผู้บริหารต้องมีการติดตามดูแลการพัฒนาของครูอย่างใกล้ชิด และให้การยกย่องชมเชยเมื่อครูมีความก้าวหน้าในการพัฒนาตนเอง การดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวจะช่วยยกระดับการพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

1.2 ด้านการสร้างความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารใช้กลยุทธ์การสื่อสารที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและการสนับสนุนต่อวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถานศึกษา ดังนั้นผู้บริหารควรปรับปรุงการดำเนินงานโดยพัฒนาระบบการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ด้วยการใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น การใช้สื่อสังคมออนไลน์ เว็บไซต์

โรงเรียน จดหมายข่าว และการประชุมพบปะผู้ปกครองในรูปแบบต่างๆ เพื่อสื่อสารวิสัยทัศน์และพันธกิจของโรงเรียนให้เข้าถึงทุกกลุ่ม นอกจากนี้ควรสร้างกลไกการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านช่องทางต่างๆ เช่น การจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา การสำรวจความคิดเห็น และการจัดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงการบริหารจัดการโรงเรียน การสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีบทบาทในการร่วมคิดร่วมวางแผน และร่วมดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อระดมทรัพยากรและความช่วยเหลือในการพัฒนาโรงเรียน การดำเนินการเหล่านี้จะช่วยสร้างความเข้าใจและการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่การพัฒนาโรงเรียนที่ยั่งยืน

1.3 ด้านการเปลี่ยนแปลง ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารมีการกำหนดวิสัยทัศน์และวางแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจนในการบริหารการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งสื่อสารให้บุคลากรเข้าใจและเห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นผู้บริหารควรปรับปรุง การดำเนินงานโดยเริ่มจากการจัดทำแผนกลยุทธ์การบริหารการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของโรงเรียน จากนั้นควรสร้างความเข้าใจและการยอมรับจากบุคลากรผ่านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เช่น การประชุมชี้แจง การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ และการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการ เพื่อให้บุคลากรเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลงนอกจากนี้ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในกระบวนการเปลี่ยนแปลง ทั้งในการแสดงความคิดเห็น การวางแผน และการดำเนินการ พร้อมทั้งจัดเตรียมทรัพยากรและระบบสนับสนุนที่จำเป็น เช่น การพัฒนาทักษะที่จำเป็น การจัดสรรงบประมาณ และการปรับปรุงโครงสร้างองค์กร ที่สำคัญคือต้องมีการติดตามและประเมินผลการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถปรับแผนและแก้ไขปัญหาได้ทันเวลาที่ รวมถึงการยกย่องชมเชยและให้รางวัล แก่บุคลากรที่มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง การดำเนินการเหล่านี้จะช่วยให้การบริหารการเปลี่ยนแปลงของโรงเรียนประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

1.4 ด้านการใช้เทคโนโลยี ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารวางแผนและกำหนดนโยบายการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรด้านเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ผู้บริหารควรพัฒนาการดำเนินงานโดยจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีของโรงเรียนที่ชัดเจน เริ่มจากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและความต้องการด้านเทคโนโลยีของครูและนักเรียน เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน จากนั้นจัดทำแผนการจัดสรรงบประมาณระยะยาวที่ครอบคลุมทั้งการจัดซื้ออุปกรณ์ การบำรุงรักษา และการพัฒนาบุคลากรนอกจากนี้ควรพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีให้มีความพร้อม ทั้งระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และสื่อการเรียนการสอนดิจิทัล พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีให้แก่ครูและบุคลากร ผ่านการจัดอบรม การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการใช้เทคโนโลยี ที่สำคัญคือต้องมีระบบการกำกับติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การดำเนินการเหล่านี้จะช่วยยกระดับการใช้เทคโนโลยีในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2 สมรรถนะประจำสายงานครู สมรรถนะประจำสายงานครูโรงเรียนกลุ่มสตึก 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

2.1 ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตรพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา และออกแบบ หน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนั้นครูควรพัฒนาตนเองและปรับปรุงการดำเนินงาน โดยเริ่มจากการทำความเข้าใจหลักสูตรแกนกลางอย่างลึกซึ้ง ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระที่รับผิดชอบให้ชัดเจน จากนั้นฝึกการวิเคราะห์หลักสูตรร่วมกับเพื่อนครูในกลุ่มสาระเดียวกัน เพื่อแลกเปลี่ยน

มุมมองและประสบการณ์ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ครูควรคำนึงถึงบริบทของโรงเรียนและความต้องการของผู้เรียน โดยศึกษาข้อมูลพื้นฐานของชุมชน วิเคราะห์ศักยภาพและความต้องการของผู้เรียน เพื่อนำมาปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพจริง นอกจากนี้ควรออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บูรณาการทักษะในศตวรรษที่ 21 และสอดแทรกภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับการพัฒนาตนเอง ครูควรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ศึกษาตัวอย่างหลักสูตรที่ประสบความสำเร็จ และร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครู ที่สำคัญคือต้องมีการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและข้อมูลย้อนกลับจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การดำเนินการเหล่านี้จะช่วยให้ครูสามารถพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในปัจจุบัน

2.2 ด้านการพัฒนาผู้เรียน ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครูสามารถดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน โดยการจัดผู้เรียนเป็น รายบุคคล คัดกรอง ป้องกัน แก้ไขปัญหา และส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้นครูควร

2.3 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครูควรพัฒนาการดำเนินงานโดยเริ่มจากการทำความเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนและครอบครัว การเยี่ยมบ้าน การสังเกตพฤติกรรม และการพูดคุยกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มต่างๆ เช่น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา เพื่อวางแผนการดูแลช่วยเหลือที่เหมาะสมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ครูควรทำงานร่วมกับผู้ปกครองและทีมสหวิชาชีพ เช่น ครูแนะแนว นักจิตวิทยา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การช่วยเหลือที่ตรงจุดและมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาที่หลากหลาย เช่น การให้คำปรึกษารายบุคคล การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต และการส่งเสริมความสามารถพิเศษนอกจากนี้ครูควรมีการบันทึกข้อมูลและติดตามผลการดูแลช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เช่น แบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน แบบสังเกตพฤติกรรม และแฟ้มสะสมผลงาน เพื่อให้สามารถติดตามพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับแผนการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป การดำเนินการเหล่านี้จะช่วยให้ครูสามารถดูแลช่วยเหลือและพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการและศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

2.4 ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครูสามารถกำหนดกฎเกณฑ์ แนวปฏิบัติ และวิธีการปรับพฤติกรรมผู้เรียนร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขและปลอดภัย ครูควรมีพัฒนาการดำเนินงานโดยเริ่มจากการศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากการสังเกต การสัมภาษณ์ผู้เรียน และการพูดคุยกับผู้ปกครอง เพื่อให้เข้าใจสาเหตุของพฤติกรรมที่เป็นปัญหา จากนั้นจึงร่วมกันกำหนดกฎเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เหมาะสม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกติกาของห้องเรียน เพื่อสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและความรับผิดชอบร่วมกันในการปรับพฤติกรรมผู้เรียน ครูควรใช้วิธีการเชิงบวกที่เน้นการเสริมแรง การให้กำลังใจ และการชื่นชมเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หลีกเลี่ยงการลงโทษที่รุนแรงหรือการประจานที่อาจส่งผลกระทบต่อจิตใจของผู้เรียน พร้อมทั้งจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะทางสังคมและอารมณ์ เช่น กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ การฝึกการควบคุมอารมณ์ และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์นอกจากนี้ครูควรมีการบันทึกและติดตามผลการปรับพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง ใช้การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาวิธีการจัดการพฤติกรรม และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนครูผ่านกระบวนการ PLC เพื่อหาแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการดูแลผู้เรียน การดำเนินการเหล่านี้จะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านวิชาการและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.5 ด้านภาวะผู้นำ ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครูมีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนกับเพื่อนครูทั้งในและนอกกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ ครูควรมีจากผลการศึกษาที่พบว่าด้านภาวะ

ผู้นำมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในประเด็นการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การจัดการเรียนการสอน ครูควรพัฒนาตนเองโดยเริ่มจากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ แบ่งปันเทคนิคการสอนที่ประสบความสำเร็จ และเรียนรู้จากประสบการณ์ของเพื่อนครู นอกจากนี้ควรใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เช่น การสร้างกลุ่มออนไลน์ การจัดทำคลังสื่อการสอน และการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการแบ่งปันประสบการณ์ในด้านการจัดกิจกรรม ครูควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนประสบการณ์เป็นประจำ มีการสัทธิการสอนให้เพื่อนครูได้ชม และจัดนิทรรศการแสดงผลงานการสอน พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายวิชาชีพที่กว้างขึ้นด้วยการเข้าร่วมเครือข่ายครูในระดับเขตพื้นที่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูต่างโรงเรียน และร่วมกิจกรรมทางวิชาการกับหน่วยงานภายนอกที่สำคัญต้องพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียนและนำเสนอผลงาน เข้าร่วมการอบรมพัฒนาวิชาชีพ และมีการบันทึกสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ การดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวจะช่วยยกระดับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูและพัฒนาวิชาชีพครูให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น อันจะส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในที่สุด

2.6 ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียน ครูควรมีพัฒนาการดำเนินงานโดยเริ่มจากการสำรวจความต้องการและศักยภาพของผู้ปกครองและชุมชน เพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบท จากนั้นออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง โดยเชิญผู้ปกครองและปราชญ์ชุมชนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญมาเป็นวิทยากร แบ่งปันประสบการณ์ และสาธิตภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับผู้เรียน นอกจากนี้ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ให้ผู้เรียนได้ลงพื้นที่ศึกษาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เรียนรู้จากสถานการณ์จริง และทำโครงการที่แก้ปัญหาในชุมชน โดยมีผู้ปกครองและชุมชนร่วมเป็นที่ปรึกษาและให้การสนับสนุน พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานในท้องถิ่น เพื่อระดมทรัพยากรและความช่วยเหลือในการพัฒนาผู้เรียนที่สำคัญครูต้องมีการสื่อสารและประสานงานกับผู้ปกครองและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น การประชุมผู้ปกครอง กลุ่มไลน์ และจดหมายข่าว เพื่อแจ้งข่าวสาร รายงานความก้าวหน้า และรับฟังข้อเสนอแนะในการพัฒนางานกิจกรรม การดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวจะช่วยสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านอื่น ที่ส่งผลต่อสมรรถนะประจำสายงานครูของโรงเรียนกลุ่มสัทธิหิ 2. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3
2. ควรศึกษากลุ่มโรงเรียนที่มีบริบทที่แตกต่างกัน เช่น โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ หรือโรงเรียนในเขตเมืองและชนบท เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาและให้ได้ข้อเสนอแนะที่หลากหลายขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เจริญ ภูวิจิตร. (2560). *การพัฒนาครูเพื่อคุณภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). *ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: แอท ที เฟลส.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2560). *สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์การศึกษา.
- บุญฤดี อุดมผล. (2563). *สมรรถนะทางวิชาชีพครู*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2563). *การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2559). *การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา*. เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการของครูสภา ประจำปี 2559 การวิจัยนวัตกรรมการเรียนรู้และการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน.

- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มูลนิธิสด ศีรสมิตต์วงศ์.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2561). *ทฤษฎีการบริหารการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2562). *การพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือประเมินสมรรถนะครู*. (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2561). *รายงานประจำปี 2561*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2562). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2564). *การพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- Day C., Gu Q., & Sammons P. (2016). The impact of leadership on student outcomes: How successful school leaders use transformational and instructional strategies to make a difference. *Educational Administration Quarterly*, 52(2), 221-258.
<https://doi.org/10.1177/0013161X15616863>
- Hallinger, P., & Heck, R. H. (2010). Leadership for learning: Does collaborative leadership make a difference in school improvement? *Educational Administration Quarterly*, 46(4), 659-689.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Leithwood, K., & Sun, J. (2012). The nature and effects of transformational school leadership. *Educational Administration Quarterly*, 48(3), 387- 423.
- Robinson, V. M. J., Lloyd, C. A., & Rowe, K. J. (2018). The impact of leadership on student outcomes: An analysis of the differential effects of leadership types. *Educational Administration Quarterly*, 44(5), 635-674.

